

МОЛОДИЙ КОШТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X

64 (1073)

СУБОТА

24 ТРАВНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Добре дошли, млади български другари!

Барвистими весняними кольорами українських вишиванок розквітла галерея на межі Кіровоградської і Черкаської областей: вчора тут представники молоді нашої області зустріли дорогих гостей з Народної Республіки Болгарії — делегацію Толбухівської окружної організації Димитровської Комуністичної Спільки Молоді. Познайомитися з життям і працею своїх радянських ровесників в Кіровоградчину прибули перший секретар окружного комітету ДКСМ Жельо Добрев, заступник завідувачого відді-

лом окружного комітету ДКСМ Нікола Петров, секретар комсомольської організації держгоспу Веска Мічева, бригадир молодіжної комплексної бригади кооперативу села Преселенци Димитр Стоянов і економіст кооперативу імені Ернста Тельмана Димитр Георгієв.

Дівчата на вишиваному рушнику піднесли гостям хліб-сіль. Жельо Добрев від імені делегації подякував за тепло зустріч.

Потім кортеж автомашин взяв напрямок на Кіровоград.

Учора ввечері в Кіровограді відбувся вечір радянсько-българської дружби, на якому були присутні гості комсомолії області — делегація Толбухівської окружної організації ДКСМ.

Делегація комсомольців Толбухівського округу перебуватиме в нашій області до 31 травня. Гості побувають в Олександрії, Кремгесі, Новоукраїнському та Бобринецькому районах.

У ПОСТІЙНИХ КОМІСІЯХ ПАЛАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ЮНІ ГОСПОДАРИ КРАЇНИ

Про роботу місцевих Рад по залученню молоді до діяльності Рад депутатів трудящих — це питання всебічно розглядалось на першому спільному засіданні комісії в справах молоді Раді Союзу і Раді Національностей Верховної Ради СРСР 22 травня в Кремлі.

Депутати обговорили досвід роботи Рад депутатів трудящих. Доповідач — заступник Голови комісії Раді Союзу В. С. Панутін і один комісії Раді Національностей Б. М. Пастухов, промовці секретарів Президії Верховної Ради Грузинської РСР

З. А. Квачадзе, голова Оренбурзького обласного комітету А. Н. Балаїдін, а також депутати — члени комісії відзначили, що місцеві Ради ведуть велику роботу по залученню юнаків і дівчат до управління державою, до розв'язання завдань господарського і соціально-культурного будівництва, виявляють постійне піклування про них. В усіх своїх діяльностях вони керуються рішеннями XXIII з'їзду КПРС, постановами ЦК КПРС з питань роботи Рад, а також постановою Центрального Комітету партії «Про 50-річчя ВЛКСМ і зав-

дання комуністичного виховання молоді».

В ряді місць нагромаджено корисний досвід роботи з молодими депутатами, а також з молоддю, залученою до діяльності в Радах. Так, у Грузинській РСР тільки в минулому році в Постійних комісіях місцевих Рад брало участь майже 20 тисяч юнаків і дівчат. Молоді депутати активно працюють у місцевих Радах республік, Вони беруть участь у розв'язанні всіх питань, які розглядають сесії Рад і виконкомів.

На засіданні промовці підкресливали, що питання виховання, освіти, праці, побуту і відпочинку юнаків і дівчат займають важливе місце в діяльності усіх органів державної влади і управління.

Комісії рекомендували місцевим Радам ще ширше залучати молоді до участі в господарському і соціально-культурному будівництві, регулярно висловити на розгляд сесії і виконавчих комітетів Постійних комісій питання комуністичного виховання, освіти, професійної підготовки, праці, побуту і відпочинку юного покоління.

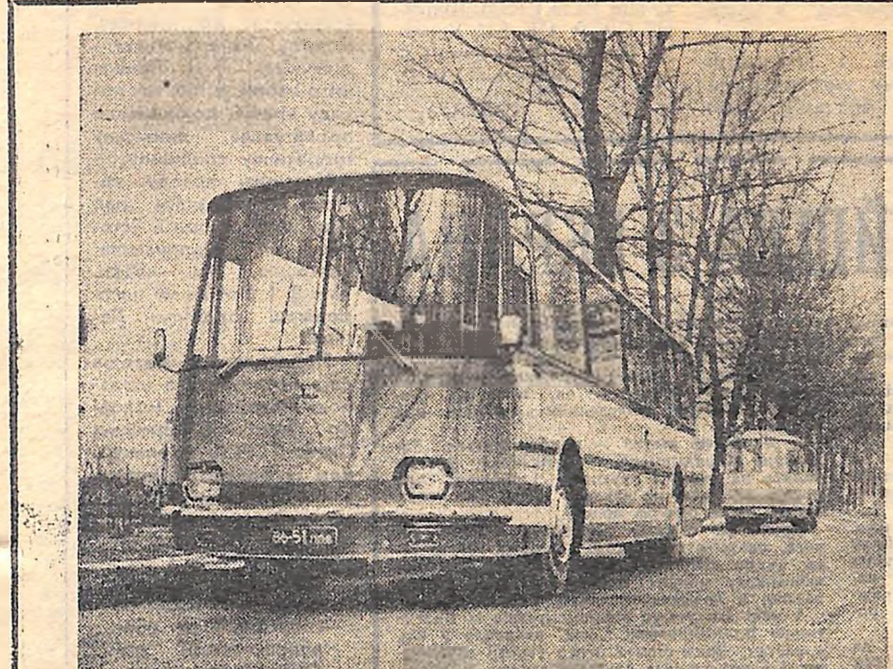
Особливу увагу звернуто на залучення молодих радянських громадян до боротьби за дострокове виконання завдань п'ятирічного плану, за підняття зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Досконалі форми, поліпшені ходові якості і комфорт відрізняють «Україну-люкс» від попередніх моделей. Середня швидкість — 100 кілометрів на годину.

Львівські автоконструктори готуються взяти участь у XVI раллі «Європа — Лазурний Берег» і XIX міжнародному салоні автобусів у Ніцці (Франція). На нинішній салон вони представляють дві машини: модернізовану модель «Україна» і новий автобус — «Україна-люкс».

Кіровоградська область. Навесні цього року, розбризкуючи воду, по виступила на лід, хлопчики перебігали став. Раптом Альоша Булевич провалився в ополонку. Ного товариш Ігор Завальний не розгубився. Він підхопив довгу наліваю і подав її потопаючому. Недавно на урочистій лінійці в Миронівській середній школі № 2 Ігорю Завальному вручено медаль «За врятування потопаючих».

На фото: Ігор ЗАВАЛЬНИЙ (ліворуч) і врятований ним Альоша БУЛЕВИЧ.

П'ЯТДЕСЯТ ГЕРОЇЧНИХ РОКІВ

ОДЕСА, 22 травня. (РАТАУ). Сьогодні в Одеському державному університеті імені І. І. Мечникова закінчилася робота чотирьохденної республіканської науково-теоретичної конференції «Комсомол України — активний помічник партії в справах комуністичного виховання молоді», присвячена 50-річчю ком-

сомольської організації республіки. Її провели ЦК ЛКСМУ, Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та Академія наук СРСР.

З доповіддю «Комсомол України — активний помічник партії в боротьбі за побудову соціалізму і комунізму» виступила секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Главак.

У СІМ'І ЄДИНІЙ

У місті-герої Києві триває фестивалний тиждень, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна і 50-річчю комсомолу України.

З доповіддю «Комсомол України — активний помічник партії в боротьбі за побудову соціалізму і комунізму» виступила секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Главак.

ВІТЧИЗНА РІДНА

І З ПАРИЖА, І З БРАТІСЛАВИ

Коли зайшла мова про музей, П. П. Голуб, завуч по позакласній роботі, порадив: — Зверніться до комсомолки Тані Федорової, вона все покаже і розповість.

Звичайно, найкраще з Танею побесідувати, — підтвердила директор школи П. Ф. Яндович. Таня, невисока, тендітна дев'ятикласниця, коли познайомилися, попередила, що вона може приділити нашій бесіді хвилини п'ятдесят і не більше: о 15.10 придуть екскурсанти з двадцять четвертої. За якихось півгодини я вже знав, що музей відкрито в 1960 році, що його відвідало близько 80 тисяч учнів шкіл області і Кіровограда, що бібліотека музею, Ленінська бібліотека, налічує понад дві тисячі книг, у тому числі видані в Польщі, Чехословаччині, що в музеї є фоно — і діатека, знав про кожний експонат, хто його надіслав чи виготовив.

Вразила не стільки обізнаність дев'ятикласниці в біографію В. І. Леніна, із спогадами і художніми творами про нього, скільки серйозність, з якою дівчина розповідала про революції, про трудові боротьби за владу Рад. Так може розповідати людина не завчене, а зрозуміле душею, пережите, якщо не в буквальному сенсі, то думкою, перенесені через роки.

О 15.10 розмову довелося перервати, бо прийшли гості. Зате я побачив і почув, як проводить екскурсію не лише Таня Федорова чи її ровесниця Іра Калиниченко, а й п'ятикласниця Люба Карпуніна.

Люба розповідала про музей, про експонати з дитячою захопленістю, але так само ґрунтовно, з такою ж впевненістю, як і її старші друзі-комсомольці. Вже пізніше зрозумів, що та впевненість не лише від знання теми, а й від того, що кожний комсомолець і піонер має конкретне доручення і можливість працювати без зайвих підказок, що високо цінується авторитет кожного члена шкільного колективу.

Зайшла мова про лекторську групу, і Таня відразу покланкала Іру Калиниченко, перед цим пояснивши: «Вона — завідувача групою».

І вже від Іри я довідався, що шкільна лекторська група налічує близько 70 чоловік, що лише за нинішній навчальний рік прочитано більше 220 лекцій. Іра заочно, проте досить докладно, познайомила з активістами групи — старшокласниками Георгієм Петровим, Ларисою Нікішаєвою, Дмитром Пономаренком, Ларисою Рибачок, розповіла, що група п'ятикласників навчається майстерності слова в школі екскурсоводів.

Підкавівся листуванням. Дівчата залучили на допомогу ще одну свою ровесницю і представили: — Люба Стойко, завідувача сектором листування музею.

За якусь хвилину лягли на стіл червоної, сині, білі теми з паперами, а з них шедрим водопадом висипались різного розміру і кольору конверти. На всіх одне: «Кіровоград, вул. Авіаційна, 64, школа № 3, рад. музей». Зворотні ж адреси і перелічені важкої: «Братіслава, Музей В. І. Леніна», «Парижський музей», «Берлін, Інститут марксизму-ленінізму», «Куйбишевський обласний музей»...

Звідусіль відгукнулася, куди школярі слали свої листи, щоб довідатися щось нове про життя вождя чи про торжество його ідей. І після цього хіба треба пояснювати школярам, що слово «Ленін» зрозуміле і близьке всім, хто прагне до миру і прогресу?

А хіба треба доводити, що вони, комсомольці і піонери, зробили дуже корисну справу, створивши музей, коли на кожній сторінці книги відгукні: «З радістю відвідали музей», «Велике спасіння за можливість ще раз познайомитися з життям і діяльністю вождя». Пишуть шестикласники Кіровоградської СШ № 29 і спеціалісти обласної ветеринарної лабораторії, учні технікуму радянської торгівлі і група вихователів дитячих садків міста Кіровограда...

Разом з екскурсантами я познайомився з численними експонатами музею, виготовленими комсомольцями і піонерами школи. Разом з ними захоплювався точністю, з якою виконано діючу модель атомного криголама «Ленін», макет «Мавзолей В. І. Леніна», одягався в серію портретів і картин, випалених на дереві, — «Ленін», «Не втрачайте ні хвилини», «Особистий приклад», «Ленін в бібліотеці», «За партію»... Довго стояв біля схем «Ім'я Леніна — на карті хімічної промисловості», «Ім'я Леніна — на карті енергетичної промисловості»...

Вже ці експонати свідчили, що музей — не лише історія, не лише місце, де це раз знайомилися з життям і діяльністю вождя, а що він — це й рапорт юних про те, як виконують заповіді Ілліча, чого навчилися, до чого прагнуть.

Пізніше, ознайомившись докладніше з роботою шкільної комсомолії впевнився, що це дійсно так. Тут пов'язують піонерські галстуки достойним і приймають в комсомол. Тут зустрічаються з астеранями борні і праці. Два зали музею — і власні кімнати водночас. Право навчатися в них здобувають найкращі за успішністю і громадською активністю класи. Переможців регулярно визначає комітет комсомолу.

Коли збирався прощатися, з'явилася комсомолка. На стіл перед Любою Стойко лягли листи з металургійного ордену Трудового Червоного Прапора заводу імені Леніна (м. Кризів Рів), із заводу імені Ілліча (м. Жаанов), з Уфи, Тбілісі, Горьк...

Робота по повненню музею триває. Тепер уже школярі активно листуються з підприємствами, що носять ім'я В. І. Леніна. Листуються, шукають, знаходять. Та головне, що ця робота сприяє формуванню таких рис характеру, як патріотизм, інтернаціоналізм, допомагає врятувати великі справи Леніна, допомагає зростати людяною, громадянином.

В. ЦВЯХ.

СВЯТО ХІМІКІВ

23 травня в Києві, в Українському драматичному театрі імені Ів. Франка відбулись урочисті збори, присвячені Дню хіміка. В залі — передовики виробництва, представники проектних і науково-дослідних інститутів, партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій столиці України.

Доповідач — начальник українського нафтопереробної і нафтохімічної промисловості при Раді Міністрів УРСР Г. О. Лісничий розповів про успіхи, досягнуті колективами підприємств у змаганні за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, за дострокове завершення п'ятиріччя.

З великим піднесенням учасники урочистих зборів прийняли вітальні листи ЦК КПРС і ЦК КП України.

Монтажники високовольтних ліній.

Фото В. КОВПАКА.

ХТО ЗА ТЕ, щоб Віктора Опухляка прийняли в члени ВЛКСМ?

Молодий тракторист Віктор Опухляк обвів поглядом товаришів, і в очах його спалахнула радість. Шофер Іван Запороха, тракторист Дмитро Ливитчук, Василь Пилипенко, Тетяна Скакуш — всі підняли руки.

— Поздоровляю тебе, Вікторе, — урочисто промовила секретар комсомольської організації Людмила Козоріз. — Боротьбу за врожай перед'ювілейного ленінського року ти почнеш комсомольцем!

Віктор сів на місце. А комсомольські збори вже приступили до обговорення другого питання — про підготовку до весняних польових робіт. Ось наперед виходить тракторист Олександр Пасека. Він звик більше діяти, ніж говорити, промова його коротка:

— Трактор і причіпний інвентар відремонтувати надійно. До сівби готовий повністю. Віддам всі сили, щоб з хорошими показниками закінчити сівбу.

Один за другим беруть слово Василь Лозинський, Анатолій Кондратюк, Дмитро Ливитчук та інші трактористи. Вони запевняють, що під час весняних робіт комсомольську організацію не підведуть.

Хлопці довели, що слова у них не розходяться з ділом. Цієї весни вони зробили все, щоб у сніглі строки закінчити польові роботи. Як тільки підсхав ґрунт, вони вели свої трактори у трудовий наступ. Любо було дивитись на їх роботу.

Комсомолець Микола Карабенюк на своєму «Т-74» за зміну закривав вологу на площі 110—120 гектарів. Микола нещодавно демобілізувався з Радянської Армії. Служив він добре, мав кілька

РАПОРТ — У КВІТНІ 1970-го

„Ти починаєш комсомольцем“

знаків солдатської доблесті. І в мирній праці комсомолец іде попереду.

Першим він у поле сівальний агрегат Серафим Іванович Кукурудза. Це наш найстаріший механізатор. Він сіяє овес.

— І суди ви, дядьку, спійште? — дивувалася куховарка Катерина Донченко, дивлячись, як Серафим Іванович під час короткого обіду босі сплоском сьорбає борщ. — Чи, може, боїтеся, щоб молоді вас не обігнали?

Серафим Іванович відповів, посміхаючись: — Нехай переганяють. Вироблять більше мене — тільки радітиму.

І старий механізатор дійсно радіє, спостерігаючи за роботою молодих трактористів Володимира Акоевича, Пилипа Чорноморця, Миколи Штукки, Олега Пархонька, Сергія Безлюдька. На їх машинах часто майорить червоний прапорець — знак першості в змаганні на честь 100-річчя від дня народження В. І. Леніна.

В Першотравневі свята ми приступили до сівби кукурудзи. Сівба була в розпалі, коли Олександр Пасека і Анатолій Кондратюк одержали повістки в армію.

— Що, хлопці, може, відпочинете перед службою? — запитав їх.

— Ні, — сказали вони, — Треба сіяти швидше.

Вони добре попрацювали, особливо Анатолій. Після сівби тепло провели Олександра і Анатолія на службу в Радянську Армію.

І. РУДИЙ,
бригадир тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Голованівського району.

СОТНІ, ТИСЯЧІ кілометрів пройшли в останні роки піонери, комсомольці, молодь дорогами слави радянського народу, виявляючи нові імена героїв, вивчаючи історію рідної країни. Походи по місцях слави стали доброю школою виховання у молоді патріотизму, інтернаціоналізму, любові до Вітчизни, школою фізичного ґарту.

Нещодавно у Мінську відбувся всесоюзний семінар, на якому було обговорено питання про дальший розвиток походу комсомольців і мо-

Чекають

дороги

невтомних

ЛЕНІНСЬКИЙ ЕТАП ВСЕСОЮЗНОГО ПОХОДУ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ ПО МІСЦЯХ ГЕРОЇЧНИХ ЗВЕРШЕНЬ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

лоді по місцях революційної, бойової та трудової слави радянського народу. У роботі семінару взяли участь голови республіканських, крайових та обласних штабів походу, ветерани війни.

На семінарі у виступах завідувачого відділом спортивної та оборонно-масової роботи ЦК ВЛКСМ тов. Рогатіна, голови Ленінградського обласного штабу походу тов. Константинова та інших підкреслювалося, що нинішній етап походу — особливий, ленінський. Ось чому важливо, щоб, готуючись до походу, молодь вивчала життя і діяльність В. І. Леніна, його твори, а під час походу краще, дохідливіше пропалагувала ленінську георетичну спадщину.

Учасники походу повинні попрацювати над тим, щоб створити історію сіл, підприємств, колгоспів, які носять ім'я В. І. Леніна чи нагороджені орденом Леніна.

Проведення походів слід поєднувати з активною підготовкою молоді до служби в Збройних Силах СРСР, з вивченням їх бойового шляху, з оволодінням військово-технічними спеціальностями.

О. КАС'ЯНЕНКО,
завідуючий відділом спортивної та оборонно-масової роботи обкому комсомолу.

Урочиста сесія АН УРСР

Академії наук УРСР — 50 років. За великі заслуги в розвитку радянської науки і культури її нагороджено орденом Леніна. Створена півстоліття тому Академія пройшла славний шлях творчих пошуків і відкриттів, перетворилася в один з найбільших наукових центрів країни. На ювілей Академії при-

були делегації членів братніх союзних республік, а також Академії наук ряду соціалістичних країн.

22 травня на урочистій сесії загальних зборів АН УРСР, що відбулась у Жовтневому Палаці Києва, кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР

В. В. Щербинський вручив Академії орден Леніна і оголосив привітання ЦК КП України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР членами, інженерами і техніками, робітниками і службовцями Академії.

З доповіддю «50 років Академії наук УРСР» виступив президент АН

УРСР академік Б. Є. Платон.

Доповідач висловив глибоку подяку Комуністичній партії і Радянському уряду за високу нагороду і запевнив, що наукові працівники Академії віддають усі свої сили, знання і досвід дальшому розвитку науково-технічного прогресу в нашій країні.

На сесії з вітальними промовама виступили президент Академії наук

СРСР академік М. В. Келдиш, учені, передовики промисловості і сільського господарства, представники Академії наук братніх союзних республік, зарубіжні гості.

З великим піднесенням учасники ювілейної сесії прийняли вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР.

(РАТАУ).

ПЕРШОГО разу на засідання комітету прийшло чоловік двадцять.

— Є думка, друзі. Створимо волейбольну команду?

Присутні почали прислухатися до її слів: «Ти ба! Діло говорить...» Раніше у Вітязівці й мови не було про якісь команди. Так усе йшло, самопливом. Ганяли м'яча на вигоні. А вона — команду. Тут і бажаючи записатися знайшлися, і назву

● ЗІ МНОЮ ПОРУЧ

Шура — авторитет

запропонували. А незабаром на суботник вийшли, зробили майданчик для вслейбола.

Шура Фесенко — наш секретар. Як і в кожного ватажка — справ у неї чимало. Тож і не застанеш її ніколи в своєму робочому кабінеті. Обмовлюся, що Шура вже втретє обирається ватажком. Ми не вагались, голосуючи за неї ще і це.

Дівчина помітно подорослішала, змужніла, вступила до Бобринецького сільськогосподарського технікуму. За три роки зміни відбулось немало.

Запитаєте про Шуру будь-кого і кожен скаже про неї добре слово.

Людмила Герещук, майстер будівельників: — Вона уміє підняти в мені оптимізм. А ще — душа туристського походу.

Галина Євладенко, садівник: — Не всі здатні віддаватися так громадській роботі, як наш секретар. І що характерно, не наказує, а сама перша береться за надуману справу.

Галина Колос, працівник сільської Ради: — Багато секретарів змінилось за десять років у нашому колгоспі, але я ні про кого не можу сказати стільки хорошого, як про Шуру. Саме таким, на мою думку, має бути комсомольський ватажок.

Колісь розговорилися і я почув від самої Шури:

— Я рада, коли до мене приходять із запитаннями: «Чому?» «Як бути?»

До неї йдуть. Приходять поділитися радістю і смутком, успіхами й невдачами. І пояснює дівчина, як організувати роботу «Комсомольського прожектора», яку тему обрати для проведення зборів на фермі. Вчора обрали Івана Ковальчука групкомсоргом, то як зробити йому перший крок до довір'я?

Я щодня зустрічаю Шуру, коли йду на роботу. З учнівською текою під рукою поспішає на тваринницьку ферму. Бригад у колгоспі аж чотири. Треба всі обійти, і в нашу тракторну бригаду обов'язково загляне. Щось розповість, іншого запитає, понікавиться успіхами й невдачами. А то й просто: як життя комсомольське?

Подобається мені Шурина діловитість. Люблю в ній веселу жажду до життя. А ще за те, що вимагає дівчина від самої себе вдвоє більше, ніж від оточуючих. А з усього цього виходить, що наш секретар — авторитет. А він не так просто дається, та ще коли тобі тільки двадцять.

О. ГОЛИК,
тракторист колгоспу «Україна»,
с. Вітязівка
Бобринецького району.

АРТИСТКА ЗІЙШЛА З ЕКРАНА

Відкрите обличчя. Густе волосся золотими пасмами вибиваються з-під хустини. Вона його заправляла тильною сторону долоні і посміхається. Ні, це не посмішка артистки, що стоїть перед кінокамерою. І не посмішка жінки, що через багато років ступила на поріг рідної оселі. Це посмішка смагляволицької дівчинки.

— Мамо, сьогодні я виступатиму.

— Ну-ну, — добре обличчя матері проміниться кількома рідними і дорогими зморщинами, — а що ж ти читатимеш, Валю?

— «Російський характер» Олексія Толстого. Це було давно. Тоді юна артистка Валя Владимірова мала справжній успіх. Шкільний зал Капітанівської середньої школи вповні був молоді і літні колгоспники. В кожного з них ще не встигли зарублюватися рани, нанесені війною.

Он баба Марія підняла суху худу руку до очей, а он, у третьому ряду, не втримався якийсь дід і теж змахнув рукавом зрадницьку слюзу. Заплакала і Валентина. І не знати чому вибігла тоді зі школи й довго блукала, намагаючись заспокоїтися...

Валентина Владимірова (де вулицями Новоміргородська і щоразу повертається до мене: — А ось тут жила моя подруга. А в цій школі я навчалася).

Артистка навістила нещодавно своє рідне село Васильків, де вона народилася. І ось зараз в її пам'яті змінюються, мов кінокадри, сторінки минулих днів.

Післявоєнні роки. Холодні класи. Нефарбовані партії. І прийом до комсомолу. Того дня я ледве не через кожні п'ять хвилин розкривала комсомольський квиток і намагалася запам'ятати довгий ряд цифр його номера.

Як і 15 років тому в Капітанівському клубі займають місця колгоспники, вчителі, учні. Як і 15 років тому, виходить на сцену Валентина Владимірова. Але тепер не вже заслужена артистка РРФСР.

Синім вогнем спалахнув екран. Тривожною світлою нахвилює на глядачів музика. На околиці села, припадаючи до полуздрібка, побивається жінка, яка проводжає на війну чоловіка. Демонструється уривок з кінофільму «Віринея», де Валентина Харлампієвна створила образ Овиської.

Жінки. З натрудженими вузлуватими руками. З бровами, заломленими невтішним горем. З очима, затуманеними тихою вірією. Скільки їх перетнуло творчий шлях артистки і пішло разом з нею по життю? Це — Марфа Кротова з кінофільму «Гра без правил», Марія Кирилівна Громова з телевізійного фільму «Угрюм-ріка» та багато інших.

— Була б я на 10—15 років молодша, —

говорить артистка, — неодмінно б зіграла роль сільської дівчинки-комсомолки. Пам'ятається весну 1947? Я її добре запам'ятала...

Шлях миття. Чим його можна виміряти? Кілометрами кінострічки чи, можливо, безсонними ночами, проведеними в озвізеному ролі?

— Який мій шлях? — примружується Валентина Харлампієвна, — звичайний. Зустрічалася на ньому і круїзна, і рішуча. Але ніколи він мені не давався легко. Бо шлях миття — це одвічна праця...

Пружавою стрілою вирається в обрій дорога, покрита асфальтом. І декому викидається, як по ній йдуть знаменитості в дискучних черевниках, модних костюмах. Ідуть, легко, весело, в променях сонячної слави.

А мені згадується остання зустріч із Валентиною Владиміровою, яка побувала у нас в гостях. Вона стояла перед своїми глядачами, і в неї на очах блищали слюзи. Справжні. Не награні. Це були слюзи вдячності.

І. БОЙКО.
Новоміргородський район.
На фото: кадр із фільму «Віринея». В ролі Овиської — Валентина ВЛАДИМИРОВА.

По-соціалістичному

В заводських цехах і шахтах, на будівельних риштуваннях і шляхових трасах, навіть у проектних бюро, лабораторіях і різних установах Угорщини нерідко можна зустріти хлопця зі значком ударника соціалістичної праці, довідатись про бригаду, яка носить почесне звання бригади соціалістичної праці. Рух за соціалістичний труд шириться. В ньому бере участь більше мільйона чоловік, об'єднаних у 100 тисячах бригад. В традицію ввійшли загальноугорські наради, на яких посланці кращих трудівників колективів діляться досвідом, визначають завдання, накреслюють шляхи їх вирішення.

Нещодавно відбулася чергова, третя нарада бригад соціалістичної праці Угорщини. З доповіддю на ній виступив генеральний секретар Угорської Ради профспілок Шандор Гаушар. Рух бригад соціалістичної праці, підкреслив він, набув масово-

го характеру. Його трійстий лозунг — працювати, вчитись і жити по-соціалістичному — досить точно відображає сподівання і прагнення людей нового суспільства. Рух бригад соціалістичної праці, переважна більшість в яких складає молодь, допомагає вирішити виробничі завдання, сприяє підвищенню культурного рівня його учасників, розвитку внутрізаводської демократії, справді соціалістичних відносин між людьми.

Про справи, успіхи і проблеми угорської молоді говорив на нараді перший секретар ЦК комсомолу Лайош Мехеш.

Нинішній форум ударників проходив у десяту річницю створення перших бригад, які взяли зобов'язання працювати, вчитись і жити по-соціалістичному. Всі, хто виступав на нараді, наводили приклади справді соціалістичного ставлення до праці, розповідали про свої успіхи. Багато

говорилось про дальший розвиток змагання в умовах проведення реформи управління економікою, про вдосконалення системи присвоєння почесного звання окремим трудівникам і бригадам, про необхідність підвищення ідейно-політичних знань. Ті, що виступали, піддали різкій критиці випадки бюрократизму, формального керівництва змаганням і ліберальної оцінки його підсумків.

Перед учасниками молодіжного форуму виступив перший секретар ЦК Угорської соціалістичної робітничої партії Янош Кадар. Він підкреслив нерозривну єдність двох форм захоплення праці — моральної і матеріальної. Ініціаторами і ветеранами руху є робітники, але дуже відрадно бачити, що в нього все активніше включаються службовці, працівники розумової праці, кооператори. Можна з певністю сказати, підкреслив Я. Кадар, що рух бригад соціалістичної праці охоплює всі галузі виробництва, життя людини, сім'ї і суспільства.

М. ПОПОВ.
(ТАРС).

ЗЕПП БАУМГАРТНЕР — МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Про Зеппа Баумгартнера — молодого комуніста — писала в останні дні навіть буржуазна преса, яка здебільшого мовчить, коли мова заходить про дражливу для неї справу. А втім, «справи» Баумгартнера як такої не існує. Його створили західнонімецькі власті, щоб примусити мовчати молодого комуніста, який наміснився викристати процес фашизації західнонімецької армії і мілітаристські порядки, які насаджуються в бундесвері колишніми гітлерівськими генералами.

Вперше я звернувся увагу на Зеппа Баумгартнера, коли він виступав у Ессені на з'їзді Німецької комуністичної партії. Незвично було бачити на трибуні з'їзду комуністів хлопця в бундесверівському мундирі, до якого була прикріплена червона зірочка з серпом і молотом. Він говорив про те, що правлять у бундесвері ті ж офіцери і генерали, які командували вермахтом і брали участь у бандитських походах Гітлера. Зараз вони насаджують у військах той же згубний дух, який панував у гітлерівській армії. Він говорив і про неофашизм, який посилено проникає в бундесвер.

«За останній час, — сказав Зепп, — командування бундесверу все частіше запрошує діячів націонал-демократичної партії у військовій частині, де вони виступають на політичних заняттях».

Боннські військові власті, природно, вжили заходів проти вільномудця. Ще під час з'їзду Баумгартнеру було наказано повернутись у частину, а міністерство оборони ФРН оголосило, що проти нього будуть вчинені «дисциплінарні заходи». Причину знайти легко: Баумгартнер нібито порушив статут, з'явившись на з'їзді у військовій формі. Характерні в цьому зв'язку бесіди, які кореспондент ессенської газети «Унзер цайт» вів з безпосереднім начальником Баумгартнера підполковником Хойером і представником міністерства оборони ФРН Каймом.

Ось бесіда з Хойером.
Кореспондент: Які заходи будуть вжиті проти ефрейтора Баумгартнера?

Хойер: Цього я поки що не можу сказати, розслідування ще продовжується. Встановлено, однак, що він пішов на з'їзд у військовій формі, що заборонено статутом.

Кореспондент: Але ж це давно практикується — як на зборах ХДС і СДПН, так і на зборах НДП уже не раз виступали офіцери бундесверу.

Хойер: Це так.

Кореспондент: Чи були вони за це покарані?

Хойер: Цього я не можу вам сказати.

Представник міністерства оборони Кайм також не заперечував, що офіцери бундесверу брали участь у з'їздах націонал-демократичної партії.

Офіцерам бундесверу не заборонено також бути присутніми на есенських зборищах, зльотах «Сталевого шолома» і інших мілітаристських організацій, яких не перелічує у ФРН. Більше того, офіцер бундесверу капітан Росс — один з активних керівників неофашистської партії НДП і один з авторів військової програми цієї партії. Як і відставний генерал Шмідт, він є депутатом баварського ландтагу від НДП, де активно проповідує цілі своєї неофашистської партії. Виступавши в Регенсбургу на «військово-політичному форумі НДП», Росс ратував за зміцнення «ударної сили» бундесверу і НАТО.

Переслідуючи комуністів, антифашистів і демократів, боннські власті в той же час дають повний простір для діяльності неофашистів. Для розповсюдження в країні коричневої чуми.

В. СЕРОВ,
кор. ТАРС.

БОНН.

МАНЖЕ рік в університетах Стамбулу, Анкари, Ізміру та інших міст Туреччини не припинялися студентські заворушення. Поводом для газет про оголошення бойкоту на тому чи іншому факультеті, про захват студентами учбових приміщень, про сутички в університетах стали вже звичайними.

У руці за проведення реформи в системі вищої освіти брали участь десятки тисяч студентів. Їх основна німоща — демократизація університетів. Навчання, вимагають студенти, повинно бути доступним широкому масам народу. Діти селян і робітників складають всього лише 3 проценти від загального числа тих, що навчаються у вузах Туреччини. А тим часом селяни — це 70 процентів населення країни.

Але не тільки проблема навчання хвилює турецьку молодь. Вона все активніше включається в політичну боротьбу. «Головна проблема для Туреччини, — заявили у бесіді з кореспондентом ТАРС генеральний голова Національної організації турецької молоді Кизим Коладжуоглу, — досягнення повної політичної і економічної незалежності. Турецька молодь виступає в першу чергу проти участі Туреччини у військовому блоці НАТО. Поки Туреччина буде членом цієї організації, по-

Головне — політична боротьба

ки на її території існують іноземні військові бази, вона не може бути незалежною».

Виступи молоді за вихід із НАТО, за незалежну Туреччину особливо посилюються під час візиту в турецькі порти кораблів шостого флоту США. Бурхливі антиамериканські демонстрації молоді пройшли в Стамбулі, Анкарі, Ізмірі, Адані та інших містах Туреччини під час візиту шостого флоту у лютому цього року. 22 студентські організації опублікували тоді заклики до народу висловити протест проти заходів американських кораблів.

Студентська молодь була ініціатором кампанії за націоналізацію нафтової промисловості. Студенти борюються проти вступу Туреччини в «Спільний ринок», який, за словами голови студентської спілки Стамбульського технічного університету Харуна Караледіза, «означає самозабвство для Туреччини». Із вступом країни в «Спільний ринок», писав Караледіз на сторінках журналу «Ант», імперіалістичні держави повністю поставлять своє панування в Туреччині, і вона перетвориться на співзалежну колонію.

В останні дні квітня в Туреччині широко відзначалась 9-та річниця подій 1960 року, коли студентські виступи в Стамбулі й Анкарі завершилися усуненням від влади партії Мендереса. В зв'язку з річницею квітневих подій 1960 року Національна організація молоді провела в Стамбульському технічному університеті збори. Їх девізом було: «За нову незалежність, за охорону конституційних прав!».

М. КУДРЯШОВ,
кор. ТАРС.
Стамбул.

- 100 ТИСЯЧ БРИГАД СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ В УГОРЩИНІ
- ЗА ДЕМОКРАТИЧНУ ТУРЕЧЧИНУ
- ЛОЗУНГИ МОЛОДИХ ДАТЧАН

„БАТЬКИ“, „ДІТИ“ І ТРИВОГИ ГАРОЛЬДА ВІЛЬСОНА

СИМБІОТИЧНІ ВІДНОСИНИ між «Молодими соціалістами» — молодіжним резервом лейбористської партії і керівництвом партії досягли тієї небезпечної точки, коли можливий вибух. Це стало особливо яскравим на 8-й національній конференції лейбористської молодіжної організації в Скарборо. В прийнятій на ній резолюції «Молоді соціалісти» вимагали виходу Англії із НАТО і розпуску блоку, засудили турецьку хунту, підтримали Національний фронт визволення Південного В'єтнаму, вимагали припинення доступу американського капіталу на Британські острови.

А ще недавно керівництво лейбористської партії, маючи більшу силу, малювало рожеві плани. Справа в тому, що на виборах, які мають відбутися в Англії, в голосянці візьмуть участь три з половиною мільйони юнаків і дівчат у віці від 18 до 21 року (раніше право голосу мали з 21 року). І на цих потенційних виборів керівництво лейбористів хотіло б зробити певну ставку. «Дорослим» лейбористам, які зіткнулися із загрозю кризи свого курсу, потрібна була б, як ніколи, підтримка молодих. А реальний шлях використання їх — залучити на свій бік через молодіжну організацію.

Власне, для цього лейбористська партія і вирішила створити у свій час молодіжну базу. Ось що говориться у брошурі «Як, коли і чому», що покладена служити офіційною інструкцією молодим лейбористам: «Всередині лейбористської партії молоді чоловіки і жінки можуть брати активну участь у визначенні політики лейбористів і залучувати народну підтримку для проведення її в життя... Організація «Молоді соціалісти» була створена за лейбористської партії саме для того, щоб надати молодим людям можливість поділитися відповідальністю за створення основ свого майбутнього».

У цьому невеличкому уривку далеко не все, м'яко кажучи, відповідає дійсності. Перш за все лейбористська молодь в рамках партії поставлена в таке становище, що їй фактично дуже важко «розділитися відповідальність» — бо вона позбавлена можливості впливати на політичний курс, який проводиться правлячою верхівкою. Потім, як показала вся історія існування цієї організації, багато її членів не поділяють політичні своїх старших колег і, законно чи ні, не збираються залучувати народну підтримку».

Перші місцеві молодіжні організації лейбористів були створені ще в 1924 році. Але зразу ж після їх створення виявилось, що їх члени не дотримуються вказівок партії в багатьох важливих питаннях. Пізніше була створена єдина організація, але перед другою світовою війною вона була розпущена і ніби назавжди. Під час війни вона знову виникла, але проіснувала і цього разу не довго. В період «холодної війни» знову виявилась принципово розходження між керівництвом партії і молодіжної організації. «Молоді соціалісти» знову зникли з політичної арени.

Так тривало до 1960 року. Цього разу партія, зв'язавшись з новою формою молодіжних філіалів, офіційно заборонила йому обговорювати на своїх конференціях питання загальної політики партії і міжнародні проблеми. Але заборона не допомогла. Критичні гомоси чулися все різкіше. І ось у Скарборо вони досягли свого апогею. І все ж таки було б несправедливим сказати, що «Молоді соціалісти» займають нілком правильні і посадовиті позиції у критичній оцінці курсу лейбористського кабінету. Дієвість їх виступів дуже часто знижується через відсутність чіткої теоретичної бази і через те, що в ряді організацій немає єдності поглядів. У виступах молодих лейбористів часто можна зустріти заклики «боротися за побудову в Британії, вступити проти капіталізму, за побудову в Британії соціалістичного суспільства». Однак за цими фразами не стоять практичні діла. Політична наївність «Молодих не створює доходу до того, що вони висувають лозунги соціалістичні» доходить до того, що вони висувають лозунги типу: «Революція в Британії — сьогодні!» або «Негально створити Всесвітній соціалістичний штат». Крім того, під створити Всесвітній соціалістичний штат, як і «Молоді соціалісти» робітничим класом, спільно, з яким «Молоді соціалісти» сьогодні вважають необхідною, вони розуміють, представляють дрібної буржуазії, чиновників і лавочників, а вони-то і складають більшість в самій організації.

Разом з тим саме висування вимог і засудження капіталістичної системи уже характерні. Вони яскраво свідчать про все більше поширення ідей соціалізму. Адже якщо в чомусь і можна зануванити лейбористську партію і самого Гарольда Вільсона, то тільки не в тому, що молодим лейбористам прищеплюються симпатії до соціалізму.

Отже, до численних турбот кабінету Вільсона прибавляється ще одна.

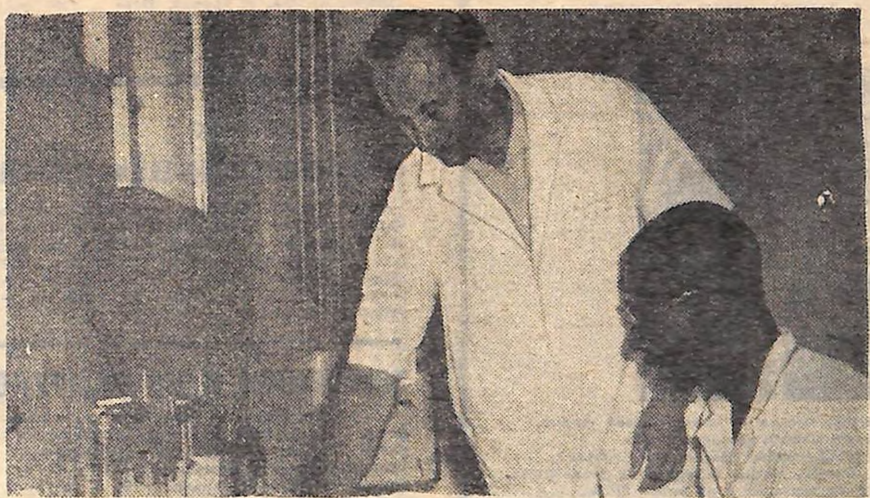
Дмитро БІРЮКОВ,
(АНП).

ДОБРОГО ПУТІ. ЕСТАФЕТО МИРУ!

ЛЕНИНГРАД, 22 травня. (ТАРС). Естафета миру на честь 20-річчя руху борців проти війни, доставлена в Ленінград з Хельсінкі, вирішила сьогодні в Таллін.

Учасники мітингу, які проводжали естафету в дорогу, прийняли звернення до всіх прихильників миру.

Маршрут естафети: Таллін, Рига, Вільнюс, Калінінград, міста Польщі і Берлін, де в червні відбудеться Всесвітня асамблея миру.

ЗАВТРА — ДЕНЬ АФРИКИ

У Гвінейській Республіці працює велика група радянських спеціалістів — енергетики, лікарі, викладачі. Разом з гвінейськими трудівниками вони допомагають молодій державі у будівництві незалежної економіки.
На знімку: радянський лікар Андрій Гузов допомагає своєму гвінейському колезі.
Фото Ф. КОНОПІХІНА. (Фотохроніка ТАРС).

Слово молодих комуністів Данії

Наша спілка на відміну від інших давніх молодіжних організацій — соціал-демократичних або буржуазних — сильна не чисельністю, а високою активністю в боротьбі за здійснення ідей соціалізму і комунізму в Данії, а також в боротьбі проти порядків буржуазного суспільства, сказав голова Комуністичної спілки молоді Данії Гуннар Канструп в бесіді з кореспондентом ТАРС.

28-й з'їзд КСМД, що тільки-но закінчився, повністю підтвердив правоту слів голови.

З'їзд проходив в перших числах травня в спортивному залі школи «Холмегордсколен», розташованій у Видоврі — околиці датської столиці. На з'їзді прийшло близько 250 делегатів, гості із різних країн світу, в тому числі представники ВЛКСМ. Зал був прикрашений трьома велетенськими транспарантами з голловими лозунгами з'їзду: «На боротьбу з імперіалізмом», «За вихід Данії з НАТО», «США, геть із В'єтнаму!».

У з'їзді доповів Головному управління спілки й у виступах делегатів з'їзду пролунав заклик до дальшої активізації боротьби за здійснення завдань КСМД. Ось головні з них: — ліквідація військового співробітництва між Данією і ФРН; — вихід Данії з НАТО і проголошення нейтралітету країни, визнання НДР та існуючих європейських кордонів; — досягнення повної заборони розповсю-

дження атомної зброї і припинення її випробувань; — визнання Данією ДРВ і НФВ Південного В'єтнаму; — сприяння скликанню загальноєвропейської наради з питань безпеки.

Важливі завдання стоять перед молодими комуністами Данії і в середині країни. Всі, хто виступав на з'їзді, говорили про необхідність більш рішуче боротися за розширення прав датської трудящої молоді, за демократизацію існуючої в країні системи освіти, демократизацію виборчої системи і надання виборчого права юнакам і дівчатам Данії, починаючи з 18-річного віку.

Делегати з'їзду підкреслили свою солідарність з діяльністю молодіжних комуністичних організацій у різних країнах світу. Бурхливими, нестихаючими оплесками зустріли вони послання від Радянського Союзу — першого секретаря ЦК ЛКСМ Казахстану У. Джанібєкова, який виступив в армітанамі від імені ЦК ВЛКСМ.

28-й з'їзд закінчився. Наступного після закінчення з'їзду дня комсомольці конспіраційної організації очолили демонстрацію протесту проти резолюції молоді проти американського фільму «Зелені берети», в якому сміюються «подвиги» американської воєначини у В'єтнамі.

Ю. КНСЕЛЬОВ,
кор. ТАРС.

Копенгаген.

Виктор ГАНОЦКИН.

ПРЕЕМСТВЕННОСТЬ

Живу открыто и распахнуто.
Страну пешком до края исходив.
И в сердце, будто зерна в пахоту,
Ложатся ее песни и дожди.
Я проростаю дружно всходами
Ее Курчатовых, ее Миклу.
И кровь в виски стучит, как ходики
В отцовском доме на реке Ингул.
Я слышу, затаив дыхание,
Как свозы стовельг утром до сохи
Над низкими тылами и духами
Зовут село горласто петухи.
Я вижу, как призрачно бороды,
Лынины, башки, как дым,
Прокладывают леды борозды
Тем, кто придет на смену им.
Они прищип, другие вахари.
И повторяются в труде.
Над ними космос, хлестом пахнувший,
Берет начало в борозде.

ЛЕТО НА ЮГЕ

На юге лето желтое от солнца.
В июле, словно самка тяжелая,
Стень шевелит хлестами собою
За крайним домом моего села.
Шекой горячей прислонюсь к селу,
Она тиха, покорна и безмолвна,
О крайний домок, будто о слязу,

Пшеница влажно разбивает волны.
Который день среди своих сельчан
Работаю, здесь пара рук по лишняя,
А асером у клуба от девчат
Лестные слова в свой адрес слышу я.
Курю «Прибой» и, как заправский пахарь,
С ребятами о хлебе речь веду.
И волосы у девушки полями пахнут,
Когда за полночь с ней домой иду.
И вновь все к той же возвращаюсь темте,
Мы о делах колхозных говорим...
И незаметно отступает темень
От светлого мазка зарн.

УХОДЯТ МАЛЬЧИКИ

Уходят в армию стриженные мальчики,
Ломают девушки при расставании пальчики,
Отцы и деды подняли стаканы,
Поет, хохочет, плачет полустанок.
Крепятся мальчики, ведь взрослые впопоне,
Заплаканные матери ждут молча в стороне.

Пришел состав — целуют сына молча,
Концом платка вымакивая очи.
О мамы, мамы, почему вы плачете?
Но плачете, мамы, возвращаются мальчики...
На всех вокзалах и на полустанках
Поют и плачут, звякают стаканы.
Качаются смешные стриженные головы,
Надежда, чайные планеты,
Тобой рожденные, планета, дети.
Так будь же ты за них в ответе,
Пусть не разделят участи отцов,
Которым вечно спят под тяжестью холмов.
Скажи сурово «нет»: войне...
Стоит и плачут мамы в стороне.

ЧОМУ ви ходите (або не ходите) до ресторану? Це, звичайно, не проблема гастро-соціального змісту. Але це шиганни проливне світло на дуже важливу проблему — відпочинку молоді, і не тільки молоді...

А зараз, чому ви ходите до ресторану?
— Як це чому? Вбитий час. (Юнак, 17 років).
— Ми з Танюю — потанцювати. (Студент, 21 рік).
— Ми тут святкуємо родинні свята. (Лікарка, 47 років).
— А куди це ходитесь? А тім, і тут не цікаво, ХІба що гарнеші дівчата... (Юнак, 20 років).
Тепер: чому ви не ходите до ресторану?
— А чого туди ходити? Порядна людина не піде. Я не ходжу і дочці не дозволю. (Жінка, 37 років).
— Що ти, бібон не бачив. Кожного вечора біля будинку паряд міліції і машина за рогом. (Інженер, 30 років).
— Там одна молодь. Танцюють твіст, шейк. Дівчата курять... (Подружжя: домогосподарка, вчитель, 58 років).
Отже, не йдуть тому, що не вірять у можливість гарно провести вечір. Мабути, потрібні, парешті, об'єктивно важливі всі пласи і міноуси так званого «ресторанного питання». Хто з цих двох грун правий? Отже, від абстракцій до суто

конкретного. Завітаємо до ресторану «Відпочинку». Вдень перекожі обминають його, заклопотані своїми невідкладними справами. Увечері, коли ресторан дивиться на площу великими освітленими лікнами, стичить хтось крик. «Може, зайти?». І відразу зважить всі «за» і «проти». Та зала паповнюється.
— Вам що? — питає офіціантка.
— Два по сто п'ятдесят. Та шандле, рибонько, крутись. Не на іменинах, — мисе хтось.
Потім заграє оркестр. Сплетуть свої голоси саксофон, гітара, ударники та акордеон в моднячу піснюку. Тонучесь нарі в тісному колі, хлонці притискають дівчат — ті не боряться. Зап'язуються ноні знайомства (бува, за дівчат б'ються).
Вечір тягнеться нескінченно довог. Бігають офіціантки, жонгаючи підвсами і кидачоки вже таке лвице «Вам що?» Тільки до «крутись, рибонько», важко їм звикнути.
Постійні відвідувачі починають себе шлюком у своїй тарілці. Та в їх очах читаю нудьгу. Вони в позі, і в кулі недокруків на столі. Набридла незмінна сестрада. Вже не кидаться в очі левирасувні скатертини, відсутність зелені в залі.
Офіціантам не чудно. Ім важко. Вони втоюдені цією чужою

ВІДПОЧИНК У „ВІДПОЧИНКУ“?

нудьгою, тим, що там незатишно туг, що кухня на першому, а зала на другому поверсі.
Цікавіше тут не стало. Не з'явився соліст чи просто мікрофон для бажаних співпівати. Тут нема цікавих зустрічей з відомими людьми, артистами, поетами, художниками, представниками різних професій. Тут не проводять диспути, дискусії (хіба що вриди-годи якась організація). А більшість відвідувачів — молодь. На жаль, ресторан (молодіжне кафе в місті немає) породжує бібкі, нуаути і оту опирочу «славу» про себе.
Серед молоді ней вид відпочинку досить популярний, але зробили його це й цікавим та змістовним, просто необхідно. Адже «Відпочинку» може бути своєрідним молодіжним клубом зі своїми проблемами, питаннями.

Суди б ішли не лише «вбитий час», але й подумати, відпочити по-справжньому. Відшудувати гребя виховувати. Це, здається, не новина. Але її треба забганути.
Боротися з бібками за допомогою міліції, звичайно, необхідно, але набагато краще — ліквідувати їх причини.
Від переосмислення проблеми ресторану виграють обидві сторони — і молодь міста, і постаюва справи тут як в учбово-виробничому підприємстві. Щоб вичити, треба мати на чому учити.
Це абсолютно під силу місській комсомольській організації, дирекції кулінарної школи і ресторану. Хочеться у «Відпочинку» (і не тільки у «Відпочинку») відпочити, а не просто вбитий час.
С. АНТОНЕНКО,
м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПЕДІЛЯ, 25 травня. Перша програма, 14.00 — «Зустріч в горах». Художній фільм. (К). 15.25 — До республіканського огляду дитячих театральних колективів. М. Завалішнін, «Коли друзі є». Дитяча опера. (Чернівці). 16.25 — «На шкільних широтах». (К). 17.10 — «Камертон доброго настрою». (Луганськ). 17.40 — Програма кольорового телебачення: 1. Клуб кіномандрівників; 2. «Уліччя». Документальний фільм; 3. «Чекайте мого дзвоника». Прем'єра телеспектаклю. II частина. (М). 20.00 — Дні болгарської культури в СРСР. (М). 21.55 — Щоденник фестивалю «Київська весна». (К). 22.10 — Інтербачення. Чемпіонат Європи з спортивної гімнастики. Чоловіки. (Польща).

ПОНЕДІЛОК, 26 травня. Перша програма, 18.00 — Для школярів. «Світить зірочка» (Сочі). 18.30 — Ленінський університет

мільйонів. Філософія. «Марксистсько-ленінська філософія та її роль у комуністичному будівництві». 19.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Динамо» (М). 21.15 — Кіножурнал та художній фільм «Чорна пантера» (Кіровоград). 22.45 — Наші оголошення. (Кіровоград).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ПЕДІЛЯ, 25 травня. 10.30 — Художній фільм «Велика руда», 12.00 — Телефільм. 12.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Вільнюс). 13.00 — «Сільська година». (М). 14.00 — Художній фільм «Зустріч у горах». (К). 15.25 — Опера М. Завалішнін «Коли друзі є». (Чернівці). 16.25 — «На шкільних широтах». (К). 17.10 — «Камертон доброго настрою». (Луганськ). 17.40 — Програма кольорового телебачення: 1. «Клуб кіномандрівників». 2. «Так прощастєся з життям птах». Телеспектакль. (М). 20.00 — Дні болгарської культури в СРСР. Програма Болгарської телебачення. (М). 21.10 — Європа: події, країни, проблеми. (М). 21.55 — Щоденник фестивалю «Київська весна». (К). 22.10 — Чемпіонат Європи з спортивної гімнастики. (Польща).

У СВІТІ ЦІКАВОГО «Музикальні» соми

«Музикальною рибкою» плавають аральські рибалки підводних телевізійних соми. Окремі їх екземпляри важать більш як по два центнери. Рідкісне серед риб «обдиривання» криється у сомих лосєв не в голосі, а в... шкурі. Висушена і оброблена, вона іривить за матеріал для виготовлення дек багатьох ехідних музичних інструментів — дутарів, дойр, рубабів, піджаків.

Рибалки. Фото В. КОВПАКА.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

ХОЧ ЛИСТИ Й НЕ НАДРУКОВАНО

«Дорога редакціє, — пише нам група шоферів з с. Остипівки Новомиргородського району. — На зборах ми неодноразово просили голову колгоспу ім. Галіча О. І. Нузлія та інженера колгоспу М. І. Андрухіна створити належні умови для ремонту автомашин, але віт, як кажу, і нині там. Водії змушені ремонтувати машини на протязях. Просимо допомогти».

В цьому питанні ми звернулися до голови виконкому районної Ради депутатів трудящих т. Гуліди. Він повідомляє, що лист обговорено на управлінні колгоспу імєні Галіча, вжито заходів для створення потрібних умов роботи водіїв у приміщеннях для ремонту автомобілів.

«Я живу одна з хворою матір'ю. Біля нас проводили електромонтери нову електричну лінію, але дім наш минули. Дорога редакціє, що нам робити, щоб і у нас з матір'ю було електроосвітлення?»

Ганна БОЖОК,
учениця.
м. Гайворон.

На наше прохання переріною цього листа займався виконком Гайворонської районної Ради депутатів трудящих. «З допомогою колгоспу «Шляхом Леніна», — пише нам голова виконкому т. Звєкова, — в будинку т. Божко буде обладнана електропроводка, а бригада електриків Гайворонської РЕС підключить будинок до електромережі».

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБЛАВТОУЧКОМБІНАТ ПРОВОДИТЬ ПОСТІЙНИЙ НАБІР ЮНАКІВ І ДІВЧАТ

на курси шоферів третього класу на денне та вечірнє навчання для роботи після закінчення на кіровоградських автотранспортних № 2199, № 2200, а також новоукраїнському, добровіличківському, новоархангельському, новомиргородському, малавнєкському, ульяновському, гайворонському, голіванівському та кремгєсївському автотранспортних.

Навчання безплатне, учні одержують стипендію. За довідками звертатися на автотранспортні, облавтоучкомбінат та його автошколи в Новоукраїні, Ульянівці й Новомиргороді.

ОДЕСЬКИЙ МЕХАНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИВІТ УЧНІВ НА ДЕННЕ І ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ

Технікум готує спеціалістів на базі восьмирічної та середньої школи на спеціальностях: електрообладнання елеваторів і зернопереробних підприємств із спеціалізацією: електрообладнання підприємств; автоматизація виробничих процесів; обладнання елеваторів і зернопереробних підприємств; боршнімельно-круп'яне і комбикормове виробництво; зберігання зерна і продукція його переробки.

Привіт заведе на денне відділення: на базі восьмирічної школи — з 1 червня по 15 серпня; на базі середньої школи — з 1 вересня по 15 серпня; на заочне відділення — з 1 травня по 10 серпня.

Вступні екзамені з 1 по 20 серпня.

Технікум забезпечує всіх учнів куртажком. Стипендія виплачується на загальних підставах.

Адреса технікуму: м. Одеса, ГСП-442, вул. Московська, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 29-33-55, відділу пропаганди — 29-33-57, решти відділів — 29-33-55.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.